

הפטרה מבוארת

על-פי המלבי"ם

שתי הלכות ביום

פרשת פקודי

ספר מלכים א', פרק ז' פסוק נא - פרק ח' פסוק כא

השבוע קוראים פרשת פקודי, בה מתואר סיום מלאכת בניית המשכן, ומפטירים בפרשה זו, העוסקת בסיום בניית בית המקדש על ידי שלמה המלך:

פרק ז (א) וַתִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית ה', ועשה שלמה את הכל מכספו, ולא השתמש בכסף ובוזהב שהכין דוד אביו, ולכן, וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קִדְשֵׁי דָוִד אָבִיו, אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֶּלִים נָתַן בְּאֲצִרוֹת בֵּית ה'. [והסיבה שלא השתמש שלמה במה שהכין דוד, כיון שאותו כסף וזהב היה משלל המלחמות שנלחם דוד בגויים, וידע שלמה שעתיד הבית להחרב, ולא רצה שיאמרו הגויים שבגלל שהשתמשו בכסף ובוזהב שנשלל מהם לכן נחרב הבית. ויש אומרים, כיון שהיה רעב בימי דוד שלש שנים, והיה ראוי להשתמש בכל הכסף והזהב הללו להחיות את עניי ישראל, ולכן לא רצה שלמה להשתמש בהם לבנין הבית (רש"י)]. פרק ח (א) לאחר שסיים שלמה לבנות את בית המקדש, היה צריך לקדש את העזרות על ידי סנהדרין גדולה של שבעים ואחד, אִזּוּ יִקְהַל שְׁלֹמֹה אֶת זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל - דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, והם הסנהדרין הגדולה, וגם קיבץ אֶת כָּל רֹאשֵׁי הַמְּטוֹת נְשִׂאֵי הָאָבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם - כדי לכבד את המלכות, וכדי להעלות את אַרְוֹן בְּרִית ה' מְעִיר דָּוִד הֵיא צִיוֹן, ששם היה מונח ארון הברית עד עתה. (ב) ואמנם, אף ששלמה הקהיל רק את הדיינים וראשי המטות, וַיִּקְהְלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצָמָם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, לכבוד שלמה המלך, בְּיָרַח הָאֲתָנִים בְּחָג - בחוש תשרי, בחג הסוכות, הוא הַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, כדי לחוג את הרגל בירושלים, ולראות את בנין בית המקדש. (ג) וַיָּבֵאוּ כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל, שהם היו המוזמנים העיקריים על ידי שלמה המלך, וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הָאָרוֹן. (ד) וַיַּעֲלוּ אֶת אַרְוֹן ה', וְאֶת אֶהֱל מוֹעֵד, וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֶהֱל, וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם - הכהנים העלו את ארון הברית, והלוויים העלו את שאר הכלים, אשר בחלקם השתמשו בבית המקדש, כמו המנורה והשולחן, וחלקם נגנזו בעליית הקדש. (ה) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, וְכָל עַדְת׃ יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עִלָּיו - כל האנשים שהוזמנו על ידו, והכוונה לסנהדרין, היו אֲתוֹ לְפָנֵי הָאָרוֹן, מְזַבְּחִים צֶאֱן וּבָקָר, אֲשֶׁר לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֵרֵב. (ו) וַיָּבֵאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת אַרְוֹן בְּרִית ה' אֶל מְקוֹמוֹ, אֶל דְּבִיר הַבַּיִת, והיינו הפתח שבין הקדש לבין קדש הקדשים, ומשם אֶל תוֹךְ קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, ומשם אֶל תַּחַת כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים. (ז) כִּי קוֹדֵם הִכַּנְסַת הָאָרוֹן, היו הַכְּרוּבִים פְּרָשִׁים כַּנְּפֵיהֶם עַל אֶל מְקוֹם הָאָרוֹן, ולאחר שהכניסו את הארון, נעשה נס, וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים מֵעֲצָמָם עִם כַּנְּפֵיהֶם עַל הָאָרוֹן וְעַל בְּדֵי מְלֻמְעָה. (ח) ועוד נעשה נס נוסף, וַיִּאָּרְכוּ הַבַּדִּים - התארכו מעצמם הבדים שבהם נושאים את הארון, וַיִּרְאוּ רֹאשֵׁי הַבַּדִּים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר - הגיעו הבדים עד חלל הפתח שבין הקדש לבין קדש הקדשים, ומאחר והתארכו הבדים לא היה ניתן לסגור את הדלתות, ועשה שלמה פרוכת המבדילה בין הקדש לבין קדש הקדשים (רלב"ג), וְלֹא יִרְאוּ הַחוּצָה, כיון שהפרוכת שהיתה שם מנעה את הראייה לתוך קדש הקדשים, וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כלומר, עד אותה העת שנגנז הארון על ידי יאשיהו מלך יהודה. (ט) אֵין בְּאָרוֹן, רק שְׁנֵי לַחוֹת הָאָבְנִים אֲשֶׁר הִנֵּחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחָרֵב,

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

ארגון 'שתי הלכות ביום' שולח מגוון לימודים בנושאים שונים, ובכמה שפות. מעוניין ללמוד ולהבין את שאר פרקי הנ"ך? הצטרף למסלול לימוד 'נ"ך מבואר' של ארגון 'שתי הלכות ביום', ותקבל פרקי נ"ך מבוארים, בכל בוקר ישירות לתיבת הדוא"ל שלך! להצטרפות לאחד או יותר ממסלולי הלימוד בדוא"ל: office@2halachot.org

אֲשׁוּר כָּרַת ה' עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצִאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. ^(ט) וַיְהִי בְצֵאת הַכְּהֲנִים מִן הַקֹּדֶשׁ, אַחֲרֵי שֶׁהִנִּיחוּ אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית בַּקֹּדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְהֶעֱנֹן מְלֵא אֶת בַּיִת ה'. ^(י) וְלֹא יָכְלוּ הַכְּהֲנִים לְעַמֹּד לְשָׁרֵת בַּהִיכָל וּבַעֲזָרָה, מִפְּנֵי הָעֲנָן, כִּי מְלֵא כְבוֹד ה' אֶת בַּיִת ה'. ^(יא) אַז אָמַר שְׁלֹמֹה, ה' אָמַר לְשָׁכֵן בְּעֶרְפֶּל - הִי ה' הִשְׁרָה אֶת שְׁכִינְתּוֹ בַּמָּקוֹם זֶה אֲפִילוּ בְזַמַּן שֶׁהָיָה הַמָּקוֹם שְׁמֵמָה, וּבְבַחֲיִנַת 'עֶרְפֶּל', שֶׁהָיָה שֵׁם נֶעֱקַד יִצְחָק, וְשֵׁם רֵאָה יַעֲקֹב אֶת מֵרָאָה הַסּוּלָם, וְשֵׁם נִגְלָה הַמֶּלֶךְ לְדוֹד הַמֶּלֶךְ בַּעַת הַמְּגִיפָה. ^(יב) וְאִם כֵּן, עֵתָה שְׁנִבְנָה בַּמָּקוֹם זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְדָאִי שִׁישְׁרָה ה' שְׁכִינְתּוֹ בַּמָּקוֹם זֶה, וְלִכֵּן בָּנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּיִת זֶבֶל לָךְ - יוֹדַע אֲנִי שְׁבִית זֶה יִהְיֶה הַמָּקוֹם בּוֹ יִשְׁרָה ה' אֶת שְׁכִינְתּוֹ בַּקְּבִיעוֹת, מִכּוֹן לְשִׁבְתָּךְ עוֹלָמִים - מָקוֹם זֶה יִהְיֶה עֵיקַר הַשְּׂרָאָת הַשְּׁכִינָה, וּמִכָּאֵן יֵאִיר אֹרֶךְ ה' אֶל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי עֵיקַר הַשְּׂרָאָת הַשְּׁכִינָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְזֶהוּ הַמִּכּוֹן וְהַיְסוּד לְכָל הַהִיכָלוֹת שֶׁבְכָל הָעוֹלָמוֹת. ^(יג) וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת פְּנֵי מִן הַמִּקְדָּשׁ אֶל הָעַם, וַיְבָרֵךְ אֶת כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל, וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל עֲמִיד, כִּיּוֹן שֶׁאֲסוּר לְשַׁבֵּת בַּעֲזָרָה [אַמְנֵם שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הָיָה רִשְׁאֵי לְשַׁבֵּת, כַּדִּין מַלְכֵי בֵּית דוֹד שְׁמוֹתָר לְהֵם לְשַׁבֵּת בַּעֲזָרָה]. ^(יד) אַחֲרָי שֶׁבִירַךְ שְׁלֹמֹה אֶת הָעַם נִתַּן הַוֹדָאָה לְה', וַיֹּאמֶר, בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר דִּבְרַר בְּפִי אֶת דְּוֹד אָבִי, וַיְבַדְּו מְלֵא - וְסִייעַ בִּידוֹ שִׁיתְקִיִּים הַדָּבָר [הֵגֵם שֶׁבַדְבַר הַתְּלוּי בִּיד בְּנֵי אָדָם בַּעֲלֵי בַחֲרִירָה אִין גְּזִירַת ה' מוּחֻלְטָת, אֲלֵא נִתּוֹנָה לְבַחֲרִיתָם, מִכָּל מָקוֹם הִיטָה אֶת לְבַב שְׁלֹמֹה לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר], לֵאמֹר. ^(טו) מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי, אֶת יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם, לֹא בַחֲרִיתִי בְּעִיר מִכָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁתְּהִיָּה מִיּוֹחַדָּת לְבָנוֹת בַּיִת לְהִיּוֹת שְׁמִי שָׁם, וְכֵן לֹא נִבְחַר עַדִּיין בֵּית מַלְכוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְאַבְחַר בְּדוֹד לְהִיּוֹת עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וְאִז הוֹדַעְתִּי לוֹ עַל בַּחֲרִירַת יְרוּשָׁלַיִם כְּעִיר הַרְאוּיָה לְבַנֵּיית בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. ^(טז) וַיְהִי עִם לְבַב דְּוֹד אָבִי רָצוֹן לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, לְלֹא כָל פְּנִיָּה חִיצוֹנִית. אַמְנֵם בִּימֵי דוֹד הָיָה קֶשֶׁה לְבָנוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְלֹא פְּנִיּוֹת, כִּיּוֹן שִׁידַע דוֹד שֶׁלְאַחַר בְּנֵיית הַבַּיִת יִהְיֶה שְׁלִי מִמִּלְחָמוֹתָיו, וְאִף שֶׁמִּלְכַתְחִילָה רָצָה לְבָנוֹת רַק לְשֵׁם ה', מִסְתַּבֵּר שֶׁתוֹךְ כַּדִּי הַבְּנִיָּה הָיָה עוֹלָה בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ גַּם שִׁישִׁיג תוֹעֵלַת מֵהַבְּנִין בְּכַךְ שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְהַלְחֵם עוֹד. ^(יז) וּמִחֲמַת כֵּן, וַיֹּאמֶר ה' אֶל דְּוֹד אָבִי, יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבְךָ לְבָנוֹת בַּיִת רַק לְשְׁמִי, לְלֹא פְּנִיָּה חִיצוֹנִית, הִטִּיבְתָּ כִּי הָיָה עִם לְבָבְךָ - הִרִי הַמַּחֲשָׁבָה הַטוֹבָה הַזֹּאת נַחֲשַׁבְתָּ אֲצִלִּי כִּאִילוּ נַעֲשִׂיתָ מִמֶּשׁ, וְלִכֵּן מוֹטָב שֶׁתִּישָׂאֵר הַמַּחֲשָׁבָה הַזֹּכָה הַזֹּאת שֶׁל בְּנֵיית הַבַּיִת לְשֵׁם ה', לְלֹא כָל פְּנִיּוֹת. ^(יח) וְכִיּוֹן שֶׁבַעֲנִי ה' נַחֲשַׁב כִּאִילוּ בָנָה דוֹד אֶת הַבַּיִת, הִרִי אִין כִּאֵן אֲלֵא חֲסָרוֹן קָטוֹן, וְהוּא, שֶׁרַק אֶתָּה לֹא תִבְנֶה בַּעֲצַמְךָ אֶת הַבַּיִת בְּפוּעַל מִמֶּשׁ, כִּי אִם בְּנֶךָ הִיִּצָא מִחֻלְצִיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת, וְהוּא יַעֲשֶׂה זֹאת לְשְׁמִי, כִּיּוֹן שֶׁבְזַמְנֵנוּ בִּין כַּךְ הִיתָה מְנוּחָה וְשִׁלוּהָ לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִתְכוּוֹן שְׁלֹמֹה לְהַשִּׁיג תוֹעֵלַת חִיצוֹנִית מִבְּנֵיית בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. ^(יט) וַיִּקָּם ה' אֶת דְּבָרֵי אֲשֶׁר דִּבְרַר, וְאַקָּם תַּחַת דְּוֹד אָבִי, וְאַשְׁבַּע עַל פְּסָא יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבְרַר ה', שֶׁאֲמַר שֶׁאֵהִיָּה אִישׁ שְׁלוֹם וּמְנוּחָה, וְעַל יָדֵי זֶה לֹא הוֹצַרְכַּתִּי לְבַנֵּיית הַבַּיִת לְהַשִּׁיג שְׁלוֹם מֵאוֹיְבֵי, וְאַבְנֶה הַבַּיִת רַק לְשֵׁם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. ^(כ) וְאַשְׁם שָׁם - בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, מָקוֹם לְאֲרוֹן, וְהִינֵנוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר שָׁם, בְּאֲרוֹן, יֵשׁ אֶת בְּרִית ה' - לוֹחוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת עִם אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹו אֶתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

טל': 076-5404360

ת.ד. 23053 ירושלים 9123001

דואר: office@2halachot.org

ENGLISH | ESPAÑOL | FRANÇAIS | РУССКИЙ | עברית

שליחת לימוד יומי בדואר אלקטרוני, הפצת לוחות לימוד יומיים, עשה לך רב, תיאום חברות

Daily Direct Learning via E-mail

שתי הלכות ביום

Shtey Halachot Beyom

לימוד יומי בדואר אלקטרוני ישיב

